

Em ở nông trường em ra biên giới.

Trịnh công Sơn

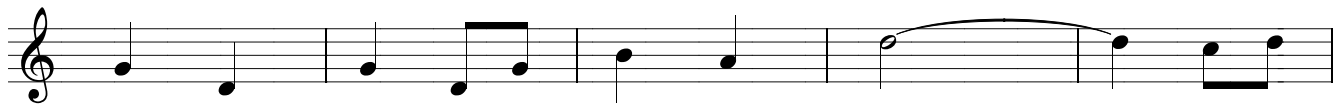
Trên nông trường không xa lắm Có đôi chân đi không ngại
Xa nông trường ra biên giới Có đôi khi đi không trở

ngần Em bây giờ quen mua nắng tóc trên vai vấn vương bụi
lại Nhưng trong lòng nghe tiếng nói Những gian nan sẽ đo lòng

hồng Từng vai áo phai sẽ xanh thêm
người Từ biên giới xa chốn em sương

đôi Bàn tay làm nên những mùa vui Từ trên
mù Rừng sâu tìm những lối mòn qua Từng khi

đất này những con người mới mọc
nắng mưa lán đêm năm nhớ màu

lên tựa tia nắng giữa chân trời Qua bao
đất trời quen quá chốn quê nhà Khi qua

mùa em bỗng lớn Đất cho em trái tim nồng nàn Yêu con
rừng khi qua suối Thấy vui theo bước chân đông đội Trong những

người nên lo lắng Muốn nghiêng vai gánh thêm nhọc nhàn.
ngày gian nguy ấy Biết bao nhiêu những câu chuyện đời.